

Sygn. akt: XU-87/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 marca 2015r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 05 marca 2015r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **M. S.**

od decyzji Z. U. S. Oddział we W.

z dnia 22 grudnia 2014r. znak: (...)

w sprawie **M. S.**

przeciwko Z. U. S. Oddział we W.

o zasiłek macierzyński

zmienia zaskarżoną decyzję Z. U. S. Oddział we W. i przyznaje wnioskodawczyni M. S. prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu Pracy jako okres urlopu macierzyńskiego od dnia 07 grudnia 2014r. do 25 kwietnia 2015r. oraz prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu Pracy jako okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego od dnia 26 kwietnia 2015r. do 06 czerwca 2015r. oraz prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu Pracy jako okres urlopu rodzicielskiego od 07 czerwca 2015r. do 05 grudnia 2015r. po ustaniu zatrudnienia w firmie H. S..

UZASADNIENIE

W dniu 22 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wydał decyzję o nr (...), mocą której na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 1 i art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa odmówił M. S. prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego od 07.12.2014 r. do 25.04.2015 r., prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego od 26.04.2015 r. do 06.06.2015 r. oraz prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu rodzicielskiego od 07.06.2015 r. do 05.12.2015 r., po ustaniu zatrudnienia w firmie H. S..

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że M. S. jest zatrudniona w firmie L. we W. zaś w okresie od dnia 9 maja 2014 r. do dnia 25 października 2014 r. była także zatrudniona w firmie H. S. w Ś.. Ubezpieczenie chorobowe w firmie H. S. ustało na skutek likwidacji zakładu pracy. W dniu 7 grudnia 2014 r. M. S. urodziła dziecko. Zdaniem organu rentowego M. S. nie przysługuje prawo do wypłaty zasiłku macierzyńskiego z tytułu urodzenia dziecka po ustaniu ubezpieczenia chorobowego w firmie H. S. albowiem w myśl art. 30 ust. 1 i 3 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa prawo do zasiłku macierzyńskiego przysługuje tylko tej pracownicy, która nie wykonuje innego zatrudnienia lub innej aktywności zawodowej. W przypadku, gdy kobieta w ciąży, z którą umowa o pracę została rozwiązana z powodu likwidacji

pracodawcy posiada inny tytuł ubezpieczenia, który gwarantuje jej ochronę ubezpieczeniową, nie jest jej potrzeba ochrona przewidująca prawo do zasiłku macierzyńskiego z tytułu zatrudnienia, które ustało z powodu likwidacji zakładu pracy.

Od powyższej decyzji M. S. wniosła odwołanie, zarzucając w nim, że organ rentowy dokonał błędnej wykładni przepisu art. 30 ust. 1 i 3 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Zdaniem skarżącej przysługuje jej prawo do zasiłku macierzyńskiego z tytułu zatrudnienia u obydwu pracodawców, w tym również za okres niezdolności do pracy trwający po likwidacji jednego z nich. M. S. podkreśliła, że pomimo rozwiązania umowy o pracę w firmie H. S. ma prawo ubiegać się w ZUS o wypłatę zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi podstawowego i dodatkowego urlopu macierzyńskiego, a następnie urlopu rodzicielskiego od obydwu pracodawców.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od dnia 23 czerwca 2012 r. M. S. jest zatrudniona w firmie L. F. we W. przy ulicy (...) na podstawie umowy o pracę w wymiarze $\frac{3}{4}$ etatu.

W okresie od dnia 9 maja 2014 r. do dnia 25 października 2014 r. M. S. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w firmie H. S. w Ś.. Z powodu likwidacji zakładu pracy stosunek pracy został rozwiązany.

dowód:

- przesłuchanie M. S. – **k. 8;**

W dniu 7 grudnia 2014 r. M. S. urodziła dziecko.

dowód:

- akta organu rentowego;

- przesłuchanie M. S. – **k. 8;**

W dniu 18 lutego 2014 r. z powodu likwidacji zakładu pracy w okresie ciąży M. S. wystąpiła do Z. U. S. z wnioskiem o wypłatę:

- zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego od 07.12.2014 r. do 25.04.2015 r.,

- zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego od 26.04.2015 r. do 06.06.2015 r. oraz

- zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu rodzicielskiego od 07.06.2015 r. do 05.12.2015 r.

dowód:

- akta organu rentowego;

- przesłuchanie M. S. – **k. 8;**

Decyzją z dnia 22 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wydał decyzję o nr (...), odmówił M. S. prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego od 07.12.2014 r. do 25.04.2015 r., prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego od 26.04.2015 r. do 06.06.2015 r. oraz prawa do zasiłku macierzyńskiego

za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu rodzicielskiego od 07.06.2015 r. do 05.12.2015 r., po ustaniu zatrudnienia w firmie H. S..

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Podejmując przedmiotowe rozstrzygnięcie Sąd oparł się na dołączonych do akt sprawy dowodach z dokumentów, tj. wniosku M. S. o przyznanie prawa do zasiłku macierzyńskiego za wskazane we wniosku okresy, karcie zasiłkowej, kserokopii skróconego odpisu aktu urodzenia oraz decyzji ZUS z dnia 22 grudnia 2014 r. Wskazane dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron w związku z czym Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności i mocy dowodowej. Dopelnieniem powyższych dowodów były informacje uzyskane w toku przesłuchania M. S.. Ponieważ zeznania wnioskodawczynie korespondowały z treścią dołączonych do akt sprawy dowodów z dokumentów Sąd dał im wiarę w całości.

Na wstępie wymaga podkreślenia, że M. S. domagała się przyznania prawa do zasiłku macierzyńskiego w związku z urodzeniem dziecka w dniu 7 grudnia 2014 r., po ustaniu zatrudnienia w przedsiębiorstwie H. S.w Ś.. Sąd badał zatem, czy w momencie wystąpienia do organu rentowego z przedmiotowym wnioskiem – M. S. spełniała przesłanki do przyznania zasiłku macierzyńskiego za okres wskazany w decyzji organu rentowego.

Stosownie do treści przepisu art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60, poz. 636 ze zm.) zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która urodziła dziecko w okresie ubezpieczenia chorobowego. Z kolei w myśl art. 30 ust. 1 pkt 1 cyt. ustawy zasiłek macierzyński przysługuje również w razie urodzenia dziecka po ustaniu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli ubezpieczenie to ustało w okresie ciąży wskutek ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy.

W analizowanej sprawie okolicznością niekwestionowaną przez żadną ze stron było to, że M. S. od dnia 23 czerwca 2012 r. do chwili obecnej jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę w firmie L. F. we W., zaś w okresie od dnia 9 maja 2014 r. do dnia 25 października 2014 r. równoległe świadczyła pracę w przedsiębiorstwie H. S.w Ś.. Z tytułu swojego zatrudnienia u każdego z pracodawców M. S. miała regularnie odprowadzane składki na ubezpieczenie chorobowe. Rozwiązanie z wnioskodawczynią stosunku pracy w firmie H. S. nastąpiło wyłącznie z powodu likwidacji zakładu pracy. Co równie istotne M. S. urodziła dziecko w dniu 7 grudnia 2014 r., a zatem oczywiste jest, że ustanie ubezpieczenia chorobowego z tytułu likwidacji firmy H. S. z siedzibą w Ś., nastąpiło jeszcze w okresie ciąży wnioskodawczynie.

Ponieważ prawo do zasiłku macierzyńskiego jest ściśle skorelowane z podleganiem ubezpieczeniu chorobowemu, jedynie na marginesie wypada zasygnalizować, że podleganie ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu równoległego zatrudnienia u dwóch pracodawców, a następnie ustanie ubezpieczenia chorobowego z tytułu likwidacji jednego z zatrudniających pracownika zakładów pracy i kontynuowanie zatrudnienia u drugiego pracodawcy nie powoduje ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Powyższy przepis nie ma bowiem zastosowania do sytuacji, w której pracownik od samego początku jest zatrudniony równocześnie u kilku pracodawców. Rozwiązanie stosunku pracy z jednym z nich na skutek likwidacji zakładu pracy i kontynuowanie zatrudnienia u drugiego pracodawcy nie skutkuje zatem ustaniem tytułu ubezpieczenia chorobowego, a co za tym idzie pracownicy w ciągu nie zostaje pozbawiona ochrony ubezpieczeniowej w tym prawa do zasiłku macierzyńskiego z obydwu tytułów (por. postanowienie SN z dnia 7 maja 2003 r., III UZP 3/03, OSNP 2004/2/39). Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd nie miał wątpliwości, że M. S. jest objęta dyspozycją przepisu art. 30 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, a co za tym idzie, że przysługuje jej prawo do zasiłku macierzyńskiego już po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego z powodu likwidacji zakładu pracy za okresy wskazane w decyzji organu rentowego.

Zaprezentowana przez organ rentowy w uzasadnieniu decyzji z dnia 22 grudnia 2014 r. interpretacja art. 30 ust. 1 i 3 cyt. ustawy nie zasługiwała w tym wypadku na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 30 ust. 2 cyt. ustawy w przypadku urodzenia dziecka po ustaniu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli ubezpieczenie to ustało w okresie ciąży wskutek likwidacji pracodawcy zasiłek macierzyński przysługuje za okres odpowiadający części urlopu macierzyńskiego, który przypada po porodzie. Natomiast zgodnie z art. 30 ust. 3 cyt. ustawy ubezpieczonej będącej pracownicą, z którą rozwiązano stosunek pracy w okresie ciąży z powodu ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy i której nie zapewniono innego zatrudnienia, przysługuje do dnia porodu zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego.

Organ rentowy uzasadniając decyzję o odmowie przyznania M. S. prawa do zasiłku macierzyńskiego w sposób błędny odwołał się do brzmienia art. 30 ust. 3 cyt. ustawy, całkowicie pomijając ust. 2 przywołanego przepisu. Tymczasem M. S. od samego początku domagała się przyznania prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia urodzenia dziecka, tj. od 7 grudnia 2014 r. do dnia 5 grudnia 2015 r. a więc za część urlopu macierzyńskiego przypadającego po porodzie, za okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego oraz okres urlopu rodzicielskiego. Takie uprawnienie wnioskodawczyni wynikało z art. 30 ust. 1 i 2 ustawy chorobowej w zw. z art. 184 kp. Powołany przez organ rentowy art. 30 ust. 3 cyt. ustawy dotyczy zaś specyficznego świadczenia nazwanego przez ustawodawcę „zasiłkiem w wysokości zasiłku macierzyńskiego” przysługującego wyłącznie za okres przypadający do dnia porodu pracownicy, której zatrudnienie ustało w okresie ciąży, z powodu likwidacji pracodawcy. Chociaż celem tego zasiłku jest spełnienie tej samej funkcji, którą spełnia zasiłek macierzyński, to jednak zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego nie jest zasiłkiem macierzyńskim sensu stricte i jego przyznanie opiera się na innych przesłankach niż zasiłku macierzyńskiego.

Zarówno w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, jak i odpowiedzi na odwołanie organ rentowy utrzymywał, że zasiłek macierzyński, przysługujący pracownicy, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa może zostać przyznany jedynie wówczas, gdy od dnia porodu pracownica nie ma zapewnionego innego zatrudnienia. Na uzasadnienie swojego stanowiska organ rentowy ponownie powołał się na treść art. 30 ust. 3 ustawy zasiłkowej chociaż przepis ten nie stawia takiego warunku. Co więcej - wbrew twierdzeniom organu rentowego - żaden z ustępów art. 30 cyt. ustawy nie uzależnia prawa do zasiłku macierzyńskiego od ustania zatrudnienia u innego pracodawcy lub zaprzestania przez pracownicę jakiegokolwiek innej aktywności zawodowej. Wręcz przeciwnie, pracownica pozostająca równolegle w kilku stosunkach pracy, za które są odprowadzane składki na ubezpieczenie chorobowe, nabywa prawo do zasiłku macierzyńskiego z każdego tytułu zatrudnienia, nie zaś wyłącznie z jednego z nich. Dokonana przez organ rentowy odmienna wykładania art. 30 nie może być uzasadniona rzekomymi intencjami ustawodawcy. Wszelkie ograniczenia lub uszczuplenia praw ubezpieczonego muszą bowiem wynikać z przepisu ustawy wykładanego w sposób ścisły.

Jako całkowicie bezzasadny ocenić należało także i ten argument organu rentowego, jakoby pozostawanie przez M. S. w stosunku pracy z innym pracodawcą (tj. wrocławską firmą L.) dawało wnioskodawczyni tytuł ubezpieczenia gwarantujący jej dostateczną ochronę ubezpieczeniową, a co za tym idzie zbędne było korzystanie przez M. S. z ochrony ubezpieczeniowej związanej z ustaniem stosunku pracy z powodu likwidacji pracodawcy (tj. firmy H. S.). Należy wyraźnie podkreślić, że ostateczna decyzja, czy pracownik spełniający przesłanki do nabycia prawa do zasiłku macierzyńskiego u dwóch pracodawców zechce skorzystać z przysługującej mu ochrony ubezpieczeniowej i pobierać świadczenia należne z tego tytułu od każdego z nich - należy wyłącznie do ubezpieczonego pracownika, nie zaś do organu rentowego. Skoro wnioskodawczyni wystąpiła z żądaniem przyznania prawa do zasiłku macierzyńskiego z tytułu zatrudnienia w firmie H. S. po ustaniu tytułu ubezpieczenia z powodu likwidacji pracodawcy, to obowiązkiem organu rentowego było wyłącznie zbadania przesłanek warunkujących przyznanie tego świadczenia, o których mowa w art. 30 ust. 1 i 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Wszelkie rozważania organu rentowego na temat ewentualnych intencji ustawodawcy przy konstruowaniu wskazanego przepisu uznać należało za działanie nieuprawnione.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję Z. U. S. oddział we W. i przyznał wnioskodawczyni M. S. prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego od 07 grudnia 2014 r. do 25 kwietnia 2015 r., prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego od 26 kwietnia 2015 r. do 06 czerwca 2015 r. oraz prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu rodzicielskiego od 07 czerwca 2015 r. do 05 grudnia 2015 r. po ustaniu zatrudnienia w firmie H. S..